

MET FILMKLUB 2016/17. A 11. ÉVAD TÉMAVÁLASZTÁSA

A MARGINALIZÁCIÓ ÉS SZOCIALIZÁCIÓ A FILMVÁSZNON

Minden hónap harmadik szerdáján 6 órakor a MET Fő utcai templomában tartjuk vetítéseinket, ahová minden érdeklődőt szeretettel várunk. A filmek ingyenesen megtekinthetők. Minden alkalommal a filmek után elemző beszélgetéseket tartunk, ahol minden érdeklődő véleményére kíváncsi közösségre lelhet.

1.

Leos Carax:

Pont-Neuf szerelmesei;

francia film, 1991.

Kultuszfilmnek mondják, a hajléktalnság sivár realitása a romantikára szomjazó lélek igényeihez idomul. A gondolat az életfilozófia sablonjai között formálódik felülmúlhatatlan élménnyé ebben a filmben.

2.

Agnes Varda:

Sem fedél, sem törvény;

francia film, 1985.

Olyan fikció ez a film, amely a dokumentumfilm eszköztárával éles vonalvezetéssel láthatóvá teszi a kisodródás és a vele összefonódó előítéletek elhomályosult kontúrajait.

3.

Jerry Schatzberg:

Madárijesztő; amerikai film, 1973.

“Először olyan, mint egy road movie, hiperrealista kisemberekkel. A karakterek kibontakozásával szép lassan becsoszog a vászonra a dráma, ironikus, sőt kissé szatirikus képet festve a szereplők köré.”

4.

Moldova Ágnes:

"Gabi és Pujesz";

dokumentumfilm, 2004.

Moldova Ágnes filmje a szenvedélybetegségekről született, „a reszocializáció sikere nem csupán a segítőkön, hanem a gyógyulásra elszánt betegek együttműködésén, hitén is múlik. A kitartó, motivált szenvedélybeteg képessé válik arra, hogy újraépítse az életét.”

5.

Thomas Vinterberg:

A vadászat;

dán film, 2012.

A film a bűn és ártatlanság mellett az igazság és hazugság, az emberi idill mögött izzó ördögi játszmák örvényét tárja a néző elé úgy, hogy a közönségnek is értelmeznie kell saját előítéleteit.

6.

Dennis Gansel:

Hullám;

német film, 2008.

Egy gimnáziumban az önkényuralom témájának feldolgozásához a tanár egy kísérletet szervez, hogy a diákok saját bőrükön tapasztalják meg az önkény működési mechanizmusát. Az iskola falai között életre kel a fasizmus.

7.

Tony Kaye:

Mintatanár;

amerikai film, 2011.

„- Lupe! Lélekölő ez az élet! A sok feszültség, fegyelmezés, a sok felfüggesztés, az értekezletek, az állandó variálások, az üres fejű szülők, a gonosz kölykeik. Ők a hulladék, Lupe. Megölik a lelkemet... – fakad ki az egyik tanár, aki felmond”. A mintatanár azonban nem ilyen: értékhordozó és értékközvetítő egy értékétől megfosztott világban.